

یادداشت

حکمرانی سه‌گانه، گروگان نظام اداری ناکارآمد

محمدمهدی شرفیان رهقی

مدرس دانشگاه و پژوهشگر

یکی از مبانی تئوریک حمایت‌کننده از حکمرانی خوب، الگوی «حکمرانی سه‌گانه» (Tripartite Governance) است؛ چارچوبی نظام‌مند و سیستم‌محور که تعامل سه رکن دولت، بازار و جامعه مدنی را برای تحقق حکمرانی خوب ضروری و هم‌گام با آرای اندیشمندان حوزه پیشرفت و الگوهای توسعه؛ سه رکن مورد اشاره را به‌عنوان محور توسعه پایدار معرفی می‌کند. هرچند در ادبیات توسعه هر سه رکن از جایگاه یکسان، اما نقشی متفاوت برخوردارند، اما به سبب اقتضانات ناشی از تأثیرگذاری جریان‌های قدرت در برنامه‌های توسعه، می‌توان نقش پیشران دولت را به‌عنوان یک عامل راهبردی که هم می‌تواند مانع و هم تسهیلگر توسعه باشد، متمایز قلمداد کرد.

دولت نقش پیشران خود را از طریق اعمال سیاست‌گذاری به‌عنوان تنظیم‌گر روابط و الگوسازی و جریان‌سازی به‌عنوان محرک و مشوق دورکن دیگر ابفای نقش می‌کند، به نحوی که در کنار نقش توسعه‌دهنده نهاد بازار و نقش کنشگر و ناظر نهاد مردم، به‌عنوان یک تسهیلگر فرایند توسعه را سرعت می‌بخشد. به همین جهت است که فارغ از نقش بنیادین دولت در حرکت کشور به سمت توسعه، در عمل به سبب سیاست و الگوهای طرح‌ریزی‌شده جریان و سرعت ابفای نقش دو نهاد اثرگذار دیگر را نیز به خود وابسته ساخته است. پس در عمل این دولت است که به سبب برخورداری از قدرت و اعمال نظر در تمام ابعاد مربوط به شئون زندگی مردم، می‌تواند دستیابی به توسعه‌ای مبتنی بر حکمرانی خوب را محقق یا مانع از اجرای آن شود، چراکه همان‌گونه که دولت می‌تواند بازار را شریک در حکمرانی یا در نقطه مقابل مصرف‌کننده سیاست‌های ابلاغی خود کند، می‌تواند نقش نهادهای مردم‌محور را به جای نظارت مستقل، به سمت نقش بهره‌بردار سوق دهد.

همین ظرفیت گسترده دولت در تأثیرگذاری مستقیم بر عملکرد دیگر ارکان باعث شده که در عمل ارکان اجرایی دولت یعنی سازمان‌ها و نهادهای ارائه‌دهنده خدمات یا تعیین‌کننده سیاست‌های کلان، به شکلی نامتوازن، غیرمتمرکز و ازهم‌گسیخته، فرمان حکمرانی در کشور را در دست گرفته و به سبب ضعف ساختاری مزمن و نداشتن توان مغزافزاری و نرم‌افزاری مناسب، نەتنبها کارایی لازم و کارآمدی مکفی برای انجام وظایف محوله و ایفای نقش فعال و مؤثر را نداشته باشند، بلکه دیگر ارکان توسعه را نیز از طریق اختلال در عملکرد آنها در سطح یک بهره‌بردار تنزل ببخشند. مشکل اساسی از آنجایی تجلی می‌یابد که دولت براساس ساختار موجود هم سیاست‌گذاری، هم هدایتگری و هم تصدی‌گری الزامات حکمرانی خوب را در قبضه خود گرفته و حتی برای وجه نظارتی نهادهای مردم‌محور نیز تدبیری اتخاذ نکرده است. درحالی‌که براساس سبب‌یافته‌های کارایی جدید، تأکید بر نقش توان‌مان نهادهای رسمی (دولت) و غیررسمی (بازار و جامعه مدنی) مدنظر است و منطق یا الگوی حکمرانی شبکه‌ای، تعامل افقی بین سه رکن به جای رابطه سلسله‌مراتبی مدنظر است؛ اما در عمل دولت در ایران همه وظایف (سیاست‌گذاری، هدایت، تصدی) را در دست گرفته که علاوه بر اختلال در عملکرد دیگر ارکان با اصل تفکیک نقش‌ها در حکمرانی سه‌گانه نیز در تضاد است. دولت چهاردهم از همان یدو شکل‌گیری، با اشراف کامل به نقش فعال خود در راهبری دیگر ارکان، برنامه اصلاح نظام اداری را با توجه به چالش‌های ساختاری سیستم اداری ایران و در چند محور پیشنهادی ارائه داد. یکی از این محورهای مهم در این برنامه اصلاحی، بهبود کارایی و اثربخشی نظام اداری است؛ دغدغه‌ای که با تمرکز بر رویکردهای نوین مدیریتی و ایجاد برنامه‌های تحول‌گرا در مدیریت منابع انسانی، تلاش خواهد کرد تا از طریق معرفی روش‌های نوین مدیریتی، بررسی چالش‌های ساختاری و ارائه راهکارهای مبتنی بر تجربیات جهانی؛ مبتنی بر دیدگاه مدیریت مبتنی بر شواهد (Evidence-Based Management)؛ بهبود عملکرد سازمان‌های دولتی را تضمین، روند دستیابی به توسعه و استقرار مکانیسم‌های مبتنی بر حکمرانی خوب را تسهیل کند.

اهمیت دیدگاه مدیریت مبتنی بر شواهد در این برنامه تحول‌گرا از آن نظر است که با اتخاذ رویکردی سیستماتیک، تصمیم‌گیری‌های مدیریتی کلان در سطح سیاست‌گذار دولت و در سطح بدنه اجرایی و عملیاتی آن را بر پایه شواهد معتبر (داده‌های کمی، پژوهش‌های علمی و تجربیات اثبات‌شده) استوار می‌کند، نه اینکه مشابه وضعیت موجود براساس حدس، تجربه شخصی یا فشارهای سیاسی.

دولت ایران با تصمیم‌گیری‌های سلیقه‌ای و فقدان داده‌های شفاف مواجه و تصدی‌گری در آن بر نقش‌های نظارتی و سیاست‌گذاری غالب است. ازاین‌رو اتخاذ این رویکرد در کنار کوچک‌سازی دولت (کاهش تصدی‌گری)؛ تقویت بازار (خصوصی‌سازی هوشمند) و توانمندسازی جامعه مدنی (قانون حمایت از NGOها) می‌توانند بهبود روند فعلی را تسهیل کنند.

اگر تحلیل ارائه‌شده را بپذیریم، در ادامه باید به راهکارهای عملی برای تعدیل این سه‌گانه در ایران پردازیم و البته قبل از آن نیز باید اطمینان حاصل کنیم که ساختار اداری در ایران و در رأس آنها سازمان اداری-استخدامی کشور آمادگی لازم برای تحقق این برنامه تحول‌گرایانه را دارد یا خیر.

شرق: رئیس‌جمهور آمریکا روز گذشته اعلام کرد که ایالات متحده تحت یک توافق تجاری جدید، آهن‌ربا و مواد معدنی خاکی کمیاب را از چین دریافت خواهد کرد و در مقابل، تعرفه‌ها بر کالاهای چینی به ۵۵ درصد خواهد رسید. او در پستی در شبکه اجتماعی «تروث‌سوشال» نوشت: «معامله ما با چین انجام شد... ما مجموعاً تعرفه ۵۵درصدی دریافت می‌کنیم و چین ۱۰ درصد. روابط عالی است!». طبق گفته‌های ترامپ، آمریکا در ازای این دستاوردها، امکان تحصیل دانشجویان چینی در دانشگاه‌های آمریکا را فراهم خواهد کرد.

هم‌زمان با اعلام این خبر، یک گروه حقوق‌بشری بین‌المللی در گزارشی تکان‌دهنده، برندهای بزرگ جهانی از جمله «کوکاکولا»، «والمارت» و «سنسکافه» را به استفاده از مواد معدنی (مانند تیتانیوم و لیتیم) استخراج‌شده از طریق «کار اجباری» در منطقه سین‌کیانگ چین متهم کرد. این گزارش ادعا می‌کند که دولت چین اقلیت‌های عمدتاً مسلمان اویغور را در قالب «برنامه‌های انتقال نیروی کار» مجبور به کار در کارخانه‌ها و معادن این منطقه می‌کند. سین‌کیانگ قطب اصلی تولید مواد معدنی حیاتی مانند لیتیم و بریلیم در چین است که در صنایع هوافضا و دفاعی کاربرد دارند.

وزارت خارجه چین این ادعاها را «دروغی ساخته‌شده توسط نیروهای ضدچینی» خوانده و به‌شدت رد کرده است. با این حال، این اتهامات با توجه به قانون سال ۲۰۲۱ آمریکا که واردات کالا از سین‌کیانگ را به شرط اثبات عدم استفاده از کار اجباری مجاز می‌داند، پیچیدگی‌های حقوقی و اخلاقی جدی برای این توافق ایجاد می‌کند.

این تحولات ناگهانی، نقطه اوج مذاکراتی پیچیده بود که یک ماه پیش شکل گرفت و دو قدرت بزرگ اقتصادی جهان را تا آستانه یک جنگ تجاری تمام‌عیار پیش برد. مذاکره‌کنندگان ایالات متحده و چین پس از دو روز گفت‌وگوی فشرده در لندن، به چارچوبی دست یافتند که به گفته آنها می‌تواند آتش‌بس تجاری میان دو کشور را احیا کرده و از تنش‌ها میان دو اقتصاد بزرگ جهان بکاهد. نمایندگان دو کشور اعلام کردند که این چارچوب، پیمانی را که ماه گذشته در سوئیس بر سر آن به توافق رسیده بودند، احیا می‌کند. بر اساس آن پیمان، هر دو طرف تعرفه‌ها را کاهش دادند و بخشی از آن متکی به قول پکن برای تسریع در صدور مجوزهای صادرات مواد معدنی حیاتی در حین تداوم مذاکرات بود.

هاوارد لوتنیک، وزیر بازرگانی آمریکا، در این باره گفت: «دو اقتصاد بزرگ جهان برای یک چارچوب کلی به توافقی دست یافته‌اند». او افزود: «ما پس از تأیید رئیس‌جمهور ترامپ، اجرای این چارچوب را آغاز خواهیم کرد و طرف چینی نیز تأیید رئیس‌جمهور شی را دریافت خواهد کرد؛ این فرایند کار است». لی چنگ‌کانگ، یکی از مذاکره‌کنندگان ارشد چینی، با تأیید اظهارات لوتنیک، اعلام کرد که دو طرف «در سطح اصول به توافق رسیده‌اند».

این چارچوب جدیدترین تحول در جنگ تجاری پرفرازونشیبی است که در هفته‌های اخیر و پس از یک دوره کاهش تنش، دوباره شدت گرفته بود. لوتنیک کمی بعد به وال‌استریت‌ژورنال گفت انتظار دارد ترامپ این توافق را در روز چهارشنبه یا پنجشنبه تأیید کند. او اظهار داشت: «احساس بسیار خوبی نسبت به نقطه‌ای که به آن رسیده‌ایم دارم».

یکی از اهداف کلیدی مذاکره‌کنندگان آمریکایی به رهبری اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری و هاوارد لوتنیک، وزیر بازرگانی، این بود که چین را وادار کنند تا همان‌طور که نمایندگانش ماه گذشته در ژنو توافق کرده بودند، صادرات مواد معدنی خاکی کمیاب و آهن‌رباهای حاوی این مواد را تسریع بخشد.

از سوی دیگر، به گفته افراد مطلع، تیم چینی به رهبری «هه لیفنگ»، معاون نخست‌وزیر و از دستیاران مورد اعتماد شی جین‌پینگ، رهبر چین، موضعی سرسختانه اتخاذ کرد و از طرف آمریکایی خواست تا محدودیت‌ها بر فروش فناوری و سایر محصولات به چین را به میزان قابل توجهی کاهش دهد.

این اقدام که یکی از بزرگ‌ترین افزایش‌ها در دهه‌های

شرق: دولت پاکستان یک ماه پس از رویارویی نظامی با هند که این دو رقیب مجهز به سلاح هسته‌ای را تا آستانه جنگ پیش برد، طرحی را برای افزایش قابل توجه بودجه دفاعی خود اعلام کرد. محمد اورنگ‌زیب، وزیر دارایی پاکستان، در سخنرانی خود در مجلس عوام این کشور گفت که بودجه دفاعی با افزایشی نزدیک به ۲۰ درصد، به ۹ میلیارد دلار خواهد رسید.

این اقدام که یکی از بزرگ‌ترین افزایش‌ها در دهه‌های

برگ سبز و سند کمپانی پژو۶۰نقره‌ای متالیک مدل ۱۳۸۲ به

شماره پلاک ۹۷م۵۲۶ ایران ۱۰ شماره شاسی ۵۰۳۳۳۵۲۶۸۲ و

شماره موتور۳۴۱۵FSJ۵۴۴۰ به نام **علی اصغر خاکسار**

با کد ملی ۰۶۴۱۹۲۲۸۸ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

سند کمپانی و برگ سبز خودرو سواری رانا TU۵P

رنگ سفید روغنی به نام **خانم شبنم اسمعیلی** به

شماره شاسی: ۶۰۷۳NAAU۵۱H۵APDB۶۰

شماره موتور: ۱۸۸B۰۰۱۹۲۳۷

و پلاک ۶۸ ایران ۷۷۵ با ۱۵ مفقود شده

واز درجه اعتبار ساقط می باشد.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق

۱۱۹ ۳۶ ۸۶۰

عناصر کمیاب؛ اهرم فشار پکن در برابر محدودیت‌های فناوری واشنگتن

توافق برای بازگشت به آتش‌بس تجاری

مذاکره‌کنندگان دقیقاً مشخص نکردند که بر سر چه جزئیاتی در این چارچوب توافق کرده‌اند؛ موضوعی که می‌تواند به تداوم عدم قطعیت در مورد آتش‌بس تجاری منجر شود. همچنین عدم اعلام جزئیات ممکن است نشان دهد که طرف آمریکایی برای لغو برخی از کنترل‌هایی که نمایندگان پکن خواستار آن شده‌اند، به تأیید شخص ترامپ نیاز دارد.

ترامپ پس از یک تماس تلفنی با شی جین‌پینگ در هفته گذشته که راه را برای مذاکرات لندن هموار کرد، گفته بود: «دیگر نباید هیچ سوآلی در مورد پیچیدگی

محصولات خاکی کمیاب وجود داشته باشد». لوتنیک نیز هنگام گفت‌وگو با خبرنگاران در لندن این دیدگاه را تکرار کرد و گفت: «همان‌طور که رئیس‌جمهور ترامپ گفت، باید انتظار داشته باشید که این محدودیت‌ها به شیوه‌ای متوازن و پس از تأیید مجوزهای صادرات مواد خاکی کمیاب، برداشته شوند». او افزود: «پس از آن، باید انتظار داشته باشید که اجرای محدودیت‌های صادراتی ما نیز کاهش یابد». ماه گذشته، واشنگتن و پکن در راستای کاهش خصوصت‌های تجاری، توافق کردند که تعرفه‌های سرسام‌آور بر واردات را کاهش دهند. اما از آن زمان، هر دو طرف یکدیگر را به نقض روح آن توافق از طریق ابزارهای غیرتعرفه‌ای برای محدودکردن صادرات متهم کرده‌اند. ایالات متحده، چین را به تعلل در صدور مجوزهای صادرات مواد خاکی کمیاب و آهن‌رباها متهم کرد؛ قطعاتی که برای شرکت‌های آمریکایی در تولید ماشین‌آلات پیشرفته‌ای مانند خودرو، نیمه‌رساناها و هوابیمای نظامی حیاتی هستند.

در مقابل، چین از محدودیت‌های جدید آمریکا بر صادرات فناوری‌هایی مانند موتورهای جت و نرم‌افزارهای طراحی تراشه به این کشور و همچنین طرح دولت ترامپ برای لغو ویزای دانشجویان چینی در کالج‌های آمریکایی، به‌شدت برآشفته بود. اخیراً خبرگزاری رسمی شینهوا در تفسیری از آمریکا به دلیل نگاه امنیتی به مسائل اقتصادی انتقاد کرد و نوشت: «این تفکر به بزرگ‌ترین مانع برای همکاری میان دو کشور تبدیل خواهد شد». با این حال، این خبرگزاری با بیان اینکه تقویت روابط اقتصادی به نفع هر دو ملت خواهد بود، در را برای بهبود روابط باز گذاشت.

نگاه تحلیلی‌گران: مهار بحران یا اهرم فشار پکن؟

شان گونو، از شرکای شرکت مشاوره‌ای «هوتونگ برسرچ» در شانگهای، می‌گوید این چارچوب توافق احتمالاً اولین گام از مجموعه اقداماتی برای دستیابی به یک توافق گسترده‌تر است و انتظار نمی‌رود کنترل‌های صادراتی به طور کامل ح‌ل‌وفصل شوند. او با اشاره به اینکه «اعتماد سیاسی اندکی میان دو طرف وجود دارد»، افزود: «هر دو طرف به دنبال یک عامل بازدارنده برای جلوگیری از نقض آتش‌بس توسط طرف مقابل خواهند بود».

کریستوفر وود، مدیر جهانی تحقیقات استراتژی سهام در شرکت «جفریز» در هنگ‌کنگ، معتقد است نشست لندن «به نظر نوعی مهار بحران می‌آید، اما ظاهراً نواسته‌اند اوضاع را به مسیر درست بازگردانند». با این حال، او تأکید کرد: «آنچه در هفته‌های اخیر روشن شده، این است که مسئله مواد خاکی کمیاب به یک اهرم فشار واقعی برای پکن تبدیل شده است».

ترامپ پس از افزایش تعرفه‌ها علیه چین به بیش از ۱۰۰ درصد، زمانی که صادرکنندگان و مصرف‌کنندگان آمریکایی فشار را احساس کردند، با کاهش آنها موافقت کرد. اکنون در شرایطی که کمبود مواد خاکی کمیاب، توانایی خودروسازان برای فعال نگه‌داشتن خطوط تولید را تهدید می‌کند، این ایالات متحده بوده که مجبور به بازگشت به میز مذاکره شده است؛ در حالی که چین تأکید دارد که این واشنگتن بود که درخواست این گفت‌وگوها را مطرح کرد. وود در این باره می‌گوید: «اگر به دنبال یک نمونه برای نشان‌دادن رویکرد اشتباه در قبال چین باشید، این دقیقاً همان است».

افزایش بی سابقه بودجه نظامی اسلام‌آباد پس از تنش با هند

پاکستان در مسیر تقویت دفاعی

می‌رسد حداقل دو جت جنگنده ساخت فرانسه سقوط کرده‌اند. هند به‌تازگی از دست‌دادن هوابیمای خود را تأیید کرده اما آماری ارائه نداده است. مقامات در اسلام‌آباد، تلفات هند را دلیلی بر این می‌دانند که تجهیزات ارزان‌تر چینی آنها می‌تواند در برابر فناوری غربی مقاومت کند.

اقتصاد بحران‌زده

حسن عسکری‌رضوی، تحلیلگر نظامی پاکستانی، به واشگتن‌پست می‌گوید: «برخلاف معاملات گذشته برای خرید جنگنده‌های اف-۱۶ از آمریکا، مشارکت دفاعی پاکستان با چین از انعطاف‌پذیری برخوردار است و طیف وسیعی از پرداخت‌های مستقیم تا پرداخت‌های معوق و حتی هدایای استراتژیک را شامل می‌شود». این انعطاف‌پذیری برای پاکستان که هنوز در حال بهبودی از یکی از بدترین بحران‌های اقتصادی دهه‌های اخیر است، اهمیت کلیدی دارد. در حالی که تورم در سال ۲۰۲۳ به رکوردهای تاریخی رسید، مقامات مجبور شدند برای دریافت بسته نجات مالی دیگری از صندوق بین‌المللی پول اقدام کنند که روند آزادسازی آن هنوز در جریان است.

رضوی معتقد است افزایش هزینه‌های دفاعی، حتی اگر مستلزم کاهش‌های دردناک در سایر بخش‌ها باشد، بعید است با انتقاد داخلی مواجه شود. او می‌گوید: «بقای ملی همیشه بر مباحثات مالی اولویت داشته است». بودجه پیشنهادی روز سه‌شنبه، کل هزینه‌ها را حدود هفت درصد کاهش می‌دهد.

مفتاح اسماعیل، وزیر دارایی سابق پاکستان، گفت دولت باید با کاهش حقوق‌های «گزاف» کارمندان دولت و مقامات منتخب، سهم خود را ایفا کند. او تأکید کرد: «مدرن‌سازی نیروهای مسلح ما ضروری است، اما نکته کلیدی، هوشمندانه هزینه‌کردن است».

شهباز شریف، نخست‌وزیر پاکستان نیز روز سه‌شنبه در یک سخنرانی به «فداکاری‌هایی که مردم عادی متحمل شده‌اند» اذعان کرد. شریف با بیان اینکه بسیاری در کشور می‌پرند «گروه‌های ثروتمند چه سهمی داشته‌اند»، افزود: «این پرسشی است که نخبگان، از جمله خود من، باید به آن پاسخ دهند».

گزارش

ورود ارتش برای سرکوب آشوب در لس‌آنجلس

شرق: شهر لس‌آنجلس پس از پنجمین روز اعتراضات علیه سیاست‌های سخت‌گیرانه مهاجرتی دونالد ترامپ، با اعلام مقررات منع رفت‌وآمد شبانه، شاهد بازداشت معترضان توسط پلیس بود. این تظاهرات که عمدتاً مسالمت‌آمیز بوده، به دلیل وقوع موارد پراکنده‌ای از غارت و خرابکاری خدشه‌دار شده است. این ناآرامی‌ها که از روز جمعه آغاز شد، به همراه اقدامات خشونت‌آمیز، دونالد ترامپ را بر آن داشت تا علی‌رغم مخالفت فرماندار ایالت، با اقدامی کم‌سابقه، نیروهای ارتش را به این شهر اعزام کند.

سه‌شنبه‌شب، با تاریک‌شدن هوا، اعتراضات دوباره به خشونت کشیده شد. اما با گذشت یک ساعت از شروع مقررات منع رفت‌وآمد، فقط تعداد کمی از معترضان در مرکز شهر باقی مانده بودند و پلیس ضمن هشدار به آنها برای ترک محل، چندین نفر را بازداشت کرد. اداره پلیس لس‌آنجلس (LAPD) اعلام کرد گروه‌هایی در منطقه ممنوعه تجمع کرده‌اند و فرایند بازداشت گسترده آنها آغاز شده است. به گزارش لس‌آنجلس‌تایمز، تا شامگاه سه‌شنبه ۲۵ نفر به ظن نقض مقررات منع رفت‌وآمد بازداشت شدند و انتظار می‌رفت این تعداد افزایش یابد. پیش از این، کارن بس، شهردار لس‌آنجلس، هدف از این مقررات را «توقف خرابکاری و غارت» اعلام کرده بود. این محدودیت، منطقه‌ای به وسعت ۲.۵ کیلومتر مربع از مرکز شهر را از ساعت هشت شب تا شش صبح برای همه به‌جز ساکنان، خبرنگاران و نیروهای امدادی، ممنوعه می‌کرد. از سوی دیگر، یکی از معترضان با بیان اینکه ریشه ناآرامی‌ها در بازداشت مهاجران است، معتقد بود مشکل اصلی اعتراضات مسالمت‌آمیز نیست، بلکه عوامل دیگری به خشونت دامن می‌زنند.

در بزرگ‌ترین مقیاس، این اعتراضات چند هزار نفر را به خیابان‌ها کشانده، اما گروه‌های کوچک‌تری با استفاده از تاریکی شب اقدام به آتش‌سوزی، تخریب و شکستن شیشه‌ها کرده‌اند. به گفته پلیس، فقط در شب دوشنبه ۲۳ کسب‌وکار غارت شده و در روزهای اخیر بیش از ۵۰۰ نفر بازداشت شده‌اند. ترامپ دستور اعزام ۴۰۰۰ نیروی گارد ملی و ۷۰۰ تفنگدار دریایی فعال را به لس‌آنجلس صادر کرده و مدعی است این اقدام برای بازپس‌گیری کنترل شهر ضروری بوده؛ این در حالی است که نیروهای انتظامی محلی بر توانایی خود برای مدیریت اوضاع تأکید داشتند. به گفته یک سخنگوی ارتش، تفنگداران دریایی برای حفاظت از تأسیسات فدرال

و همراهی افسران در عملیات‌های اجرایی مهاجرت به خیابان‌ها خواهند آمد. پنتاگون هزینه این استقرار را ۱۳۴ میلیون دلار برای مالیات‌دهندگان آمریکایی اعلام کرده است. دونالد ترامپ با لحنی تند، وقایع کالیفرنیا را «حمله تمام‌عیار به صلح، نظم عمومی و حاکمیت ملی» توصیف کرد و گفت: «این آشوب‌های تحمل نخواهد شد». در مقابل، کوین نیوسام، فرماندار دموکرات کالیفرنیا، این اقدام نظامی را رفتار یک «دیکتاتور» و نه یک رئیس‌جمهور، خواند و با ارائه درخواستی به دادگاه، خواستار صدور حکم قضایی برای ممانعت از استفاده از نیروهای ارتش برای وظایف پلیسی شد.

این اعتراضات به دیگر شهرهای آمریکا از جمله نیویورک، شیکاگو و سانفرانسیسکو نیز سرایت کرده است. در پی این تحولات، گرگ ایت، فرماندار جمهوری‌خواه تگزاس، دستور داد تا نیروهای گارد ملی ایالتی در سن‌آنتونیو مستقر شوند تا برای تظاهرات احتمالی آماده باشند. دفتر فرماندار تگزاس در بیانیه‌ای اعلام کرد: «تگزاس هرگز بی‌قانونی‌هایی را که در لس‌آنجلس شاهد بودیم، تحمل نخواهد کرد». برخلاف لس‌آنجلس، در سن‌آنتونیو مقامات محلی برای کنترل خشونت‌های احتمالی با مقامات ایالتی و فدرال همکاری می‌کنند. کلاتر شهرستان بیر نیز به معترضان مسالمت‌جو در مورد حضور «آشوبگران» هشدار داد و از آنها خواست مسئولانه اعتراض کنند.